

หลักเกณฑ์ และวิธีการปรับทางปกครอง

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำ และความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ ให้ออกหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์ และวิธีการปรับทางปกครอง”

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในหลักเกณฑ์นี้

“ผู้ถูกสั่งปรับ” หมายความว่า ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้อ ๔ การส่งหนังสือ คำสั่ง หรือประกาศตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวด ๑

การจัดทำคำสั่งปรับ และการชำระค่าปรับ

ข้อ ๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ (๑) หรือ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ สพฉ. จัดให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จ โดยเร็ว และเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืน ให้แจ้งสิทธิและหน้าที่ให้ผู้นั้นทราบตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

กรณีที่ถูกกล่าวหาไม่ยื่นแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๖ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๕ ให้ สพฉ. พิจารณาหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของบุคคลตามข้อ ๕ หรือของพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่มีการกล่าวอ้าง เว้นแต่ สพฉ. เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสถานที่

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ สพฉ. รวบรวมพยานหลักฐาน สรุปข้อเท็จจริง และทำความเข้าใจเสนอต่อ กพฉ. เพื่อพิจารณา

ข้อ ๗ ในการดำเนินการสอบสวน กพฉ. ต้องให้บุคคลตามข้อ ๕ มีโอกาสได้รับทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วน หากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือประกาศกำหนดไว้ในการทำคำสั่งปรับ ต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นความผิดที่ชัดเจนแล้ว หรือบุคคลตามข้อ ๕ รู้อยู่แล้วว่าต้องปฏิบัติ

(๔) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กพฉ. อาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการ สอบสวนแทนก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อทำการสอบสวนเสร็จแล้วพบว่ามีความผิดจริง ให้ กพฉ. พิจารณากำหนดโทษปรับ ทางปกครองตามความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำและความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น

กรณีที่ผู้ถูกสั่งปรับกระทำการใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ใช้ บทที่กำหนดค่าปรับที่หนักที่สุดแก่ผู้ถูกสั่งปรับนั้นเพียงบทเดียว

กรณีที่ผู้ถูกสั่งปรับกระทำการอันเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกันให้กำหนด ค่าปรับแก่ผู้ถูกสั่งปรับนั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ข้อ ๙ คำสั่งปรับให้ทำเป็นหนังสือ และมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจ ได้ โดยต้อง ระบุวัน เดือนและปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของผู้ออกคำสั่งและผู้ถูกสั่งปรับลายมือชื่อ ของผู้ออกคำสั่ง

ข้อ ๑๐ คำสั่งปรับต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการมีคำสั่งปรับ

ข้อ ๑๑ คำสั่งปรับที่มีข้อผิดพลาดหรือผิดพลาดเล็กน้อยซึ่งมิใช่สาระสำคัญ เลขอาธิการอาจแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องได้ โดยให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๒ ผู้ถูกสั่งปรับอาจขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต่อรู้ เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตน แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งปรับในเรื่องนั้น ผู้ถูกสั่งปรับไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารดังกล่าว ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานก็ได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๓ ให้เลขอาธิการแจ้งคำสั่งปรับ โดยระบุจำนวนค่าปรับที่แน่นอนบอกกล่าวไปยังผู้ถูกสั่งปรับ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกสั่งปรับทราบด้วยว่า หากประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งปรับให้กระทำภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้ถูกสั่งปรับได้รับแจ้งคำสั่งปรับแล้ว ให้ผู้ถูกสั่งปรับชำระค่าปรับให้เสร็จสิ้นในคราวเดียวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติออกใบเสร็จรับเงินในการชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกสั่งปรับไว้เป็นหลักฐาน ค่าปรับที่ได้รับชำระจากผู้ถูกสั่งปรับให้นำส่งเข้ากองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

หมวด ๒

การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

ข้อ ๑๕ เมื่อถึงกำหนดระยะเวลาชำระค่าปรับตามคำสั่งปรับแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งปรับยังไม่นำค่าปรับมาชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ให้เลขอาธิการมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกสั่งปรับนำค่าปรับมาชำระภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเตือน

ข้อ ๑๖ เมื่อครบกำหนดเวลาให้นำเงินมาชำระตามหนังสือแจ้งเตือนแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งปรับไม่ชำระหรือชำระค่าปรับไม่ครบถ้วน ให้เลขอาธิการสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ถูกสั่งปรับ เพื่อนำมาชำระค่าปรับ โดยวิธีการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายอนุชา เศรษฐเสถียร)

เลขอาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน